

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 17 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że:

- **W. N.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 11 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek Grupa Budowlana (...) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **D. P.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 4 czerwca 2012 r. do 30 czerwca 2012 r., od 5 lipca 2012 r. do 31 lipca 2012 r., od 10 sierpnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., od 4 września 2012 r. do 28 września 2012 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek Grupa Budowlana (...) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **J. S.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 11 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek Grupa Budowlana (...) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **A. P.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie 18 kwietnia 2013 r. do 24 kwietnia 2013 r., od 7 maja 2013 r. do 17 maja 2013 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek Grupa Budowlana (...) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **R. N.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie 15 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek Grupa Budowlana (...) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składek GRUPA BUDOWLANA (...) ma zawartą umowę na utrzymanie terenów zieleni miejskiej w rejonie C. – D.. W ramach umowy spółka wykonuje prace ogrodnicze, całoroczne utrzymanie porządku, czystości terenów zielonych, alejek i placów. Płatnik zawierał umowy o dzieło pomiędzy GRUPĄ BUDOWLANĄ (...), a **W. N., D. P., J. S., A. P., R. N.** Przedmiotem umów było wykonanie przecinki skupin krzewów na skwerze, usunięcie chwastów, sfrezowanie połamanych drzew i usunięcie gałęzi, wycięcie i usunięcie połamanych drzew, zgrabienie i usunięcie liści, wykonanie przecinki krzewów, wykonanie czyszczenia skupin trawy w parku.

Umowy zawierane przez płatnika są co do zasady na okresy miesięczne, ale też kilkudniowe i zawierane w następnych miesiącach na kolejne okresy. W rezultacie powtarzają się od kilku do kilkunastu miesięcy. Polegają na wykonaniu pewnych powtarzających się czynności, bez możliwości osiągnięcia rezultatu, co wskazuje na ciągłość świadczenia pracy. wynagrodzenia wykonującemu umowy cywilnoprawne w okresie objętym kontrolą tj. (...) były wypłacane w miesiącu po zakończeniu umowy na podstawie wystawionych rachunków do umów stosownie do wykonanej pracy. Wskazane czynności, które swoim charakterem obejmowały zakres działania wykonującego te umowy oraz wykonywanie usług.

Z zapisów w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że **W. N., D. P., J. S., A. P., R. N.** nie posiadali innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Po przeprowadzeniu analizy powyższych umów cywilnoprawnych oraz złożonych przez płatnika wyjaśnień wynika, że zawarte przez płatnika umowy i dokonywanie określonych czynności przez osobę ją realizującą mają charakter powtarzający się i zostały ustalone przez zamawiającego. Elementem dodatkowym świadczącym o zawarciu umowy o świadczenie pracy w charakterze nie mieszczącym w definicji umowy o dzieło jest cykliczność zawierania umów na takie same czynności z tymi samymi wykonawcami, co stanowi argument za współpracą stron polegającą na

świadczeniu stałej usługi. Ponadto dla umów o dzieło charakterystyczna jest swoboda co do miejsca i czasu wykonania dzieła. Natomiast w niniejszej sprawie usługodawcy wykonują usługi w ściśle określonych miejscach. W/w czynności są wykonywane w wyniku i w celu realizacji zamówienia przez Płatnika. Prace są wykonywane w imieniu i na rzecz płatnika i w tej sytuacji nie można uznać, iż ubezpieczony ponosi odpowiedzialność za istnienie wad fizycznych dzieła, w związku z czym nie mają charakteru umów o dzieło.

W związku z powyższym ZUS uznał, że ubezpieczeni nie wykonywali, na rzecz Grupy Budowlanej (...), umów o dzieło, lecz wykonywali umowy zlecenie.

(decyzje w aktach ZUS)

Odwołania od powyższych decyzji w dniu 23 stycznia 2015 r. złożyła Grupa Budowlana (...) spółka z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego. Decyzję tę spółka zaskarżyła w całości i zarzuciła jej:

- naruszenie prawa materialnego art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1 i ust. 3, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i ust. 3, art. 20 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 36, art. 47 ust. 1 pkt 3, ust. 3, ust. 3b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a także art. 81 ust. 1, ust. 5, art. 82 ust. 1 art. 85 ust. 4, art. 87 ust. 1, art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych poprzez ich błędne zastosowanie do umów zawartych przez Grupę Budowlaną (...) Sp. z o.o.,

- naruszenie prawa materialnego art. 627 k.p.c. poprzez niezastosowanie tego przepisu mimo spełnienia przez umowy zawarte z zainteresowanymi przesłanek umowy o dzieło,

- błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez dokonanie kwalifikacji umów zawartych z zainteresowanymi jako umów zlecenia zamiast umów o dzieło mimo spełnienia przesłanek umów o dzieło.

W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonych decyzji w całości i zasądzenie na rzecz odwołującego się kosztów procesowych według norm przepisanych.

(odwołanie – k. 2 – 6, k. 2 – 6 w aktach VIII U 384/15, k. 2 – 6 w aktach VIII U 385/15, k. 2 – 6 w aktach VIII U 386/15, k. 2 – 6 w aktach VIII U 387/15)

W odpowiedziach na odwołania ZUS wniósł o ich oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 14 - 15, k. 14 – 15 w aktach VIII U 384/15, k. 13 – 14 w aktach VIII U 385/15, k. 13 – 14 w aktach VIII U 386/15, k. 9 – 10 w aktach VIII U 387/15)

Sprawy o sygn. akt VIII U 384/15, VIII U 385/15, VIII U 386/15, VIII U 387/15 połączone zostały ze sprawą o sygn. akt VIII U 383/15 do łącznego prowadzenia i rozstrzygnięcia.

(zarządzenie – k. 17 w aktach VIII U 384/15, k. 15 w aktach VIII U 385/15, k. 15 w aktach VIII U 386/15, k. 11 w aktach VIII U 387/15)

Sąd dopuścił do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych W. N., D. P., J. S., A. P., R. N..

(postanowienie – k. 32)

Zainteresowani W. N., D. P., R. N. i A. P. przyłączyli się do stanowiska organu rentowego i wnieśli o oddalenie odwołań.

(oświadczenia: e-protokół z 18 stycznia 2018 roku 00:04:51, 00:05:28 i 00:05:44 i z dnia 8 marca 2018 roku 00:15:30).

Zainteresowany J. S. nie zajął stanowiska w sprawie.

(okolicość bezsporna)

Wyrokiem z dnia 17 lutego 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i (...), w sprawie o sygn. akt VIII U 383/15, w punkcie pierwszym sentencji wyroku oddalił odwołania, zaś w punkcie drugim sentencji wyroku zasądził od Grupy Budowlani (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 840,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16 lutego 2016 roku – k. 60)

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją z dnia 4 kwietnia 2016 roku odwołujący Grupa Budowlana (...) spółka z o. o. w Ł. w całości zarzucając mu m. in. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji naruszenie art. 233 § 1 k. p. c., jak również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, uwzględnienie odwołań od decyzji i uchylenie zaskarżonych decyzji w całości oraz o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesowych z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego według norm

(apelacja – k. 79 – 84)

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i (...), w sprawie o sygn. akt III AUa 746/16, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, a także zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalają na merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. Wskazano, iż Sąd pierwszej instancji dokonał kwalifikacji zawartych umów z zainteresowanymi, jako umów o świadczenie usług, mimo braku poczynienia ustaleń faktycznych wskazujących, że umowy te wykazywały się cechami charakterystycznymi dla tego rodzaju umowy.

(wyrok z dnia 29 maja 2017 roku – k. 125, uzasadnienie wyroku – k. 126 – 132)

Na rozprawie z dnia 13 listopada 2018 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(stanowiska stron – e – protokół rozprawy z dnia 13 listopada 2018 roku – 00:19:57 – 00:21:04 – k. 363, płyta CD)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Grupa Budowlana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 23 października 2012 roku Przedmiotem działalności spółki jest realizacja projektów budowlanych związanych z wnoszeniem budynków, działalność usługowa związana z zagospodarowaniem terenów zieleni, pozostałe sprzątanie.

(wypis z KRS – k. 8 – 11)

W dniach od 20 marca 2014 roku do 2 kwietnia 2014 roku u płatnika składek przeprowadzono kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest ZUS oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, w wyniku czego sporządzono protokół kontroli.

(niesporne)

Spółka (...) była głównym wykonawcą usług dla Miasta Ł.

o charakterze ogrodniczym i porządkowym. Spółka zawarła umowę o podwykonawstwo z płatnikiem składek w dniu 14 maja 2012 roku. Umowa miała być realizowana do dnia 30 kwietnia 2015 roku. W ramach tej umowy, płatnik składek miał zająć się pracami takimi jak: koszenie trawników, malowanie ławek i koszy na śmieci, grabienie liści, naprawianie placów zabaw, pielęgnacja drzew, krzewów, trawników, kwietników, całoroczne utrzymanie porządku i czystości terenów zieleni w tym zimowe utrzymanie porządku i czystości zieleni. Do obowiązków podwykonawcy należało m. in. przeprowadzanie zleconych prac oraz zapewnienie nadzoru nad wykonywanymi pracami. Wskazano w umowie, że wykonawca jest uprawniony do przeprowadzania kontroli sposobu wykonania umowy przez podwykonawcę, natomiast podwykonawca jest obowiązany stosować się do zaleceń i uwag wykonawcy w zakresie wykonywania przedmiotu umowy. Odbiory prac miały być dokonywane protokolarnie przy udziale przedstawicieli obu stron w terminach określonych przez wykonawcę.

Współpraca wyglądała następująco: miasto Ł. w konkretnym miesiącu zlecało prace do wykonania, np. malowanie ławek w określonej liczbie, wygrabienie 250 metrów kwadratowych liści, posadzenie 100 bratków, następnie umowa z podwykonawcą była rozliczana na podstawie zleceń otrzymanych od miasta Ł.. W przypadku braku wykonania zlecenia nakładane były kary umowne. Spółka (...) rozliczała się z Grupą Budowlaną (...) z ilości wykonanej pracy. Jeżeli zlecono pomalowanie 100 ławek to dokładnie taka liczba musiała zostać pomalowana. Do wykonania zlecano jedynie prace czysto techniczne i porządkowe. Jeżeli należało pomalować ławki to należało nałożyć kolor farby taki sam jak dotychczas stosowany – nie było w tym zakresie żadnej swobody. Identycznie było z koszeniem trawników – były to czynności typowo techniczne. Podobnie wyglądało wykonywanie innych zleceń, takich jak zakładanie i urządzenie rabatów i klombów oraz sadzenie roślin – rozliczenie następowało na podstawie metrów kwadratowych i ilości roślin, które były posadzone. Wybór był konsultowany z inspektorem Urzędu Miasta co do wzoru oraz rodzaju roślin oraz kolorów. Było określone konkretne miejsce, obiekt oraz czynności jakie miały być wykonane. Odbiór był dokonywany na podstawie protokołu odbioru poprzez wyliczenie ilość wykonanej pracy oraz odmierzenie terenu pomnożonego przez stawkę.

(umowa ze spółką (...) o podwykonawstwo – k. 212 – 222, zeznania świadka J. K. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 32 – 33, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 13 listopada 2018 roku – 00:06:08 – 00:10:53 – k. 363, płyta CD, zeznania wnioskodawcy W. W. – e – protokół rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:03:05 – 00:13:33, 00:33:28 – 00:35:14 – k. 279, płyta CD, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 13 listopada 2018 roku – 00:14:47 – 00:19:57 – k. 363, płyta CD)

Płatnik składek w celu realizacji umowy zawierał umowy z zainteresowanymi **W. N., D. P., J. S., A. P., R. N.**, którym nadał nazwę umów o dzieło.

(niesporne, umowy – akta ZUS)

Pomiędzy **W. N.**, a płatnikiem składek Grupą Budowlaną (...). z o.o. w Ł. reprezentowaną przez W. W. zawarto umowę, którą strony nazwały „umową o dzieło” na okres od 11 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. Przedmiotem w/w umowy było: wykonanie przecinki skupin krzewów na skwerze im. D. w Ł. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie płatne w ciągu 14 dni od złożenia rachunku.

(umowa – k. 2 akt ZUS W. N., rachunek – k. 2 akt ZUS W. N.)

Pomiędzy **D. P.**, a płatnikiem składek Grupą Budowlaną (...) Sp. z o.o. w Ł. reprezentowaną przez W. W. zawarto 4 umowy, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 4 czerwca 2012 r. do 30 czerwca 2012 r., od 5 lipca 2012 r. do 31 lipca 2012 r., od 10 sierpnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., od 4 września 2012 r. do 28 września 2012 r. Przedmiotem w/w umów było: usunięcie chwastów i oczyszczenie przestrzeni między płytami chodników w parkach R., Legionów, pl. (...), sfrezowanie połamanych drzew i usunięcie gałęzi w parków Ł. - C., wycięcie i usunięcie połamanych drzew w parku im. D. i S., zgrabienie i usunięcie

liści w parku D. i (...). Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie płatne w ciągu 14 dni od złożenia rachunku.

(umowy – k. 2 – 5 akt ZUS D. P., rachunki – k. 2 – 5 akt ZUS D. P.)

Pomiędzy **J. S.**, a płatnikiem składek Grupą Budowlaną (...).

z o.o. w Ł. reprezentowaną przez W. W. zawarto umowę, którą strony nazwały „umową o dzieło” na okres od 11 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. Przedmiotem w/w umowy było: wykonanie przecinki krzewów tawuły w parku im. Słowackiego w Ł. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie płatne w ciągu 14 dni od złożenia rachunku.

(umowa – k. 1 akt ZUS J. S., rachunek – k. 1 akt ZUS J. S.)

Pomiędzy **A. P.**, a płatnikiem składek Grupą Budowlaną (...) Sp. z o.o. w Ł. reprezentowaną przez W. W. zawarto 2 umowy, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy 18 kwietnia 2013 r. do 24 kwietnia 2013 r., od 7 maja 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: zebranie śmieci i opróżnienie koszy w parkach S., Słowackiego, R., Legionów w Ł. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie płatne w ciągu 14 dni od złożenia rachunku.

(umowy – k. 2 – 3 akt ZUS A. P., rachunki – k. 2 – 3 akt ZUS A. P.)

Pomiędzy **R. N.**, a płatnikiem składek Grupą Budowlaną (...) Sp. z o.o. w Ł. reprezentowaną przez W. W. zawarto umowę, które strony nazwały „umową o dzieło” na okres od 15 marca 2013 r. do 22 marca 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie czyszczenia skupin tawuły w parku (...). Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie płatne w ciągu 14 dni od złożenia rachunku.

(umowa – k. 2 akt ZUS R. N., rachunek – k. 2 akt ZUS R. N.)

Z tytułu powyższych umów płatnik składek nie zgłosił zainteresowanych **W. N., D. P., J. S., A. P., R. N.** do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, a także nie dokonał wyrejestrowania ubezpieczonych z ubezpieczeń społecznych od następnego dnia po wygaśnięciu umów.

(niesporne)

Z zapisów w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że **W. N., D. P., J. S., A. P., R. N.** nie posiadali innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

(niesporne)

Pracownicy wykonywali różne zlecane prace.

R. N. zajmował się koszeniem trawników w parku, przycinaniem krzewów, omiotaniem chodników, grabieniem liści. W okresie zimowym było to również odśnieżanie chodników i sypanie soli z piaskiem.

W. N. wykonywał prace porządkowe. Nie zajmował się cięciem krzewów tylko grabieniem liści, koszeniem trawy, sprzątaniem, zbieraniem liści. Natomiast w okresie zimowym zajmował się odśnieżaniem. Ponadto, W. N. sprzątał również śmieci. Nie zajmował się natomiast wykonywaniem przecinki skupin krzewów.

D. P. zajmował się koszeniem trawy, zbieraniem śmieci, pracami porządkowymi oraz innymi niezbędnymi czynnościami.

A. P. zajmował się wybieraniem śmieci, opróżnianiem koszy, grabieniem liści.

Pracownicy stawiali się rano do pracy. O godzinie 6 – 7 na bazie przy

ul. (...)) i następnie byli rozwożeni do miejsc pracy przez kierowcę – brygadzystę. Część pracowników stawiła się w parku, gdzie czekał na nich brygadzysta. Pracownicy otrzymywali informację o której godzinie mają przyjść, natomiast pracę kończyli, gdy skończyło się wyznaczony odcinek. Należało stawić się codziennie do pracy. Terminy ustalane były ustnie. Niekiedy na koniec dnia pracownicy otrzymywali informację czym będą się zajmować następnego dnia, ewentualnie dowiadywali się rano po stawieniu się do pracy. Pracownicy pracowali w różnych parkach oraz wykonywali wszystkie czynności w ramach jednej umowy. Niekiedy pracownicy wykonywali inne czynności niż określone w umowie o dzieło.

Praca przeważnie była wykonywana w kilkuosobowych grupach. Brygadzysta organizował pracę i dzielił pracowników na grupy. Niekiedy na miejsce dojeżdżały również inne grupy i wykonywały podobne czynności w tym samym parku bądź skwerze. Wiele osób wykonywało czynności w jednym parku, np. kosząc trawę.

Wynagrodzenie było wypłacane w stosunku miesięcznym oraz uzależnione od ilości przepracowanych roboczogodzin. Stawka godzinowa wynosiła od 6 zł do 10 zł za godzinę pracy. Ilość przepracowanych danego dnia godzin była uzależniona od ilości pracy do wykonania. W momencie przystąpienia do pracy pracownicy nie wiedzieli jaką kwotę wynagrodzenia otrzymają.

Na miejscu wykonywania prac obecna była kierownik, która zapisywała ilość przepracowanych godzin. Kierownik sprawdzała również wykonanie pracy oraz listę obecności pracowników. Pracownicy podlegali również brygadziście. Kierownik wydawała wiążące polecenia, którym podporządkowywał się także brygadzysta. Zdarzały się sytuacje, że pracownik nie przyszedł danego dnia do pracy. Nie otrzymywał wtedy za ten dzień wynagrodzenia.

Pracownicy otrzymywali ubrania robocze oraz odpowiedni sprzęt, tj. rękawiczki, narzędzia, kombinezony, kamizelki, kask, mały ciągnik i kosy.

(zeznania zainteresowanego R. N. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 33 – 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 18 stycznia 2018 roku – 00:38:08 – 00:54:48, 01:03:30 – 01:05:58 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego W. N. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 18 stycznia 2018 roku – 00:21:27 – 00:38:08, 01:03:16 – 01:03:30 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego D. P. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z 18 stycznia 2018 roku – 00:06:16 – 00:21:27, 01:02:48 – 01:03:16 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego A. P. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 35, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:15:30 – 00:30:00, 00:33:05 – 00:33:28 – k. 279, płyta CD, zeznania świadka Ł. F. – e – protokół rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:39:12 – 00:49:35 – k. 279, płyta CD, zeznania świadka A. N. – e – protokół rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:49:35 – 00:58:15 – k. 279, płyta CD)

Przewidziane były odpowiednie terminy na wykonanie prac. Następnie jakość wykonania pracy była weryfikowana przez upoważnione osoby. Odbiory prac były wykonywane na podstawie wizji w terenie przez spółkę (...) oraz przez Urząd Miasta. Sprawdzano czy praca została wykonana prawidłowo oraz czy zgadza się ilość wykonanych prac, np. czy liście w terenie zostały wygrabione, ponieważ płacono od metra. Jeżeli stwierdzono braki to dokonywano stosownych poprawek.

(umowa ze spółką (...)) o podwykonawstwo – k. 212 – 222, zeznania świadka J. K. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 32 – 33, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 13 listopada 2018 roku – 00:06:08 – 00:10:53 – k. 363, płyta CD, zeznania wnioskodawcy W. W. – e – protokół rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:03:05 – 00:13:33, 00:33:28 – 00:35:14 – k. 279, płyta CD, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 13 listopada 2018 roku – 00:14:47 – 00:19:57 – k. 363, płyta CD)

Przy rozpoczęciu pracy pracownicy nie otrzymywali umowy. Podejmowali pracę mimo braku umowy z zaufaniem, że otrzymają następnie należne wynagrodzenie. Przed rozpoczęciem pracy znana była jedynie stawka godzinowa. Umowa o dzieło była podpisywana przy wypłacie wynagrodzenia w biurze spółki przy ulicy (...) bądź przy ulicy (...) w Ł.

(zeznania zainteresowanego R. N. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 33 – 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 18 stycznia 2018 roku – 00:38:08 – 00:54:48, 01:03:30 – 01:05:58 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego W. N. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 18 stycznia 2018 roku – 00:21:27 – 00:38:08, 01:03:16 – 01:03:30 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego D. P. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 34, w zw. z e – protokołem rozprawy z 18 stycznia 2018 roku – 00:06:16 – 00:21:27, 01:02:48 – 01:03:16 – k. 238, płyta CD, zeznania zainteresowanego A. P. – protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku – k. 35, w zw. z e – protokołem rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:15:30 – 00:30:00, 00:33:05 – 00:33:28 – k. 279, płyta CD, zeznania świadka A. N. – e – protokół rozprawy z dnia 8 marca 2018 roku – 00:49:35 – 00:58:15 – k. 279, płyta CD)

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego jak również na podstawie zeznań zainteresowanych, tj. R. N., A. P., W. N., D. P., i na podstawie zeznań świadków J. K., Ł. F. i A. N.. Zainteresowani oraz świadkowie byli osobami, które wykonywały prace porządkowe i ogrodnicze na podstawie umów o dzieła na rzecz płatnika składek. Zeznania te nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania, były również logiczne, spójne i niesprzeczne tym samym stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie oparł się również na zeznaniach wnioskodawcy W. W. w zakresie ograniczonym do okoliczności nawiązania współpracy ze spółką (...) i zakresu wykonywanych prac. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy odmówił wiary wskazanym powyżej dowodom z zeznań, gdyż stały one w opozycji do treści zeznań pozostałych świadków oraz zainteresowanych. Przede wszystkim Sąd Okręgowy odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy W. W. w zakresie w jakim zaprzeczał on, aby podstawą ustalenia wynagrodzenia były stawki godzinowe, brak było osób nadzorujących pracę, na podstawie zawartych umów o dzieło wykonywane były wyłącznie prace wskazane w umowie oraz że nie było zatrudnionych osób wskazywanych przez świadków, tj. brygadzysty oraz kierowniczkę a także że umowy były przedstawiane pracownikom przed rozpoczęciem pracy.

Sąd Okręgowy przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy pominął także zeznania świadka M. W., ponieważ w spornym okresie nie była ona pracownikiem u płatnika składek, zatem nie posiada wiedzy na temat realizacji umów o dzieło zawartych z zainteresowanymi w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie są zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 wspomnianej ustawy zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów

o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt 1e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1510) obowiązującej od dnia 1 października 2004 roku osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 w/w ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym.

Z mocy art. 13 pkt 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Z kolei w myśl art. 9 ust. 4a zleceniobiorcy, mający ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Należy podkreślić, iż stosownie do art. 353¹ k. c. strony mogą dokonać wyboru rodzaju łączącego je stosunku prawnego, nie oznacza to jednak dowolności, bowiem przywołany przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego, jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 r., II UK 334/09, LEX nr 604221).

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło” jakie odwołujący się płatnik składek Grupa Budowlana (...) zawierał z zainteresowanymi **R. N., A. P., W. N., D. P., J. S.** Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k. c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k. c.). W doktrynie panuje pogląd, że przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k. c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie

z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu

art. 750 k. c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Zawierając taką umowę strony winny dokładnie określić dzieło, które ma powstać w następstwie jej wykonania. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku, zatem wystarczy, że swoją pracę wykonuje się sumiennie. Wykonywanie umowy nie musi prowadzić do osiągnięcia określonego, zindywidualizowanego rezultatu, osiągnięcie go nie należy do obowiązków zleceniobiorcy

i jeśli nawet mimo starannego wykonywania pracy nie zostanie on uzyskany, nie stanowi to nienależytego wykonania zobowiązania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, II AUa 106/12, lex nr 1312028, por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r., II UK 70/12, LEX nr 1318380).

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać,

czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być

z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa

o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu,

a nie za brak należytej staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522).

Nazwa umowy z wyeksponowaniem terminologii służącej podkreśleniu, że ma ona charakter dzieła, nie przesądza samodzielnie o rodzaju umowy w oderwaniu od oceny rzeczywistego jej przedmiotu oraz okoliczności jej wykonywania. Decydująca jest bowiem rzeczywista istota umowy determinowana jej treścią, zgodnym zamiarem stron i celem, a nie jej nazwa, która niejednokrotnie nie oddaje natury łączącej strony stosunku prawnego (por. wyrok Sądu

Apelacyjnego w Białymstoku z 25 czerwca 2013 r. sygn. III AUa 13/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013 r. sygn. III CSK 216/12).

W ocenie Sądu kwestionowane umowy są faktycznie umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia a nie umowami o dzieło.

Do obowiązków zainteresowanych należało m.in. wykonywanie prac porządkowych, ogrodniczych w parkach na obszarze Ł. – koszenie trawy w parkach, grabienie liści, odśnieżanie alejek w parkach, wycinanie drzew, sprzątanie śmieci, opróżnienie koszy w parkach.

Zainteresowani wykonywali więc czynności powtarzalne, niewymagające żadnych kwalifikacji. Mogłaby je wykonać każda zdolna do pracy osoba. Dlatego nie można mówić, iż zainteresowani zostali zatrudnieni ze względu na swoje szczególne właściwości lub zdolności. W rezultacie pracy zainteresowanych z pewnością nie powstało dzieło artystyczne ani też żaden wyodrębniony przedmiot co stanowi niezbędny element umowy o dzieło.

Dzieło zaś nie musi mieć cech indywidualności w takiej mierze jak utwór, nie zawsze musi być tworem jedynym i niepowtarzalnym, chronionym prawem autorskim i wymagającym od jego autora posiadania specjalnych umiejętności. Tym niemniej musi być wyrazem kreatywności, umiejętności, myśli technicznej i powinno być przedmiotem zindywidualizowanym już w samej umowie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2013 r., III AUa 146/13, Lex nr 1422410).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem trudno jest uznać za umowę o dzieło, umowę której istota sprowadza się do koszenia trawników. Koszenie trawnika jest czynnością cykliczną przy właściwym pielęgnowaniu koniecznym jest ponawianie tego koszenia co 1-2 tygodnie, w zależności od natężenia opadów i temperatury. Trudno mówić, iż po skoszeniu trawnika powstaje coś trwałego, dającego się wyodrębnić. Nie ma też z punktu widzenia obrotu znaczenia fakt, czy trawnik jest skoszony czy nie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 28 stycznia 2014 r., III AUa 898/13, Lex nr 1423320).

Podobne stanowisko wyraził Sad Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie III AUa 813/13 (Lex nr 142316) i wskazał, że przycięcie krzewów do kształtu kuli i stożka nie sposób zakwalifikować jako wykonanie umowy o dzieło. Wprawdzie przy przycinaniu krzewów należy się wykazać pewną umiejętnością, jednakże wytworem takiej czynności nie jest określone dzieło.

Umowy z zainteresowanymi były zawierane najczęściej na okresy miesięczne i wynagrodzenie było wypłacane miesięcznie. Ponadto, bezspornie zainteresowani otrzymywali wynagrodzenie na podstawie stawki godzinowej. Tym samym, przeczy to istotnym cechom umowy o dzieło dotyczącym kwestii wynagrodzenia za dzieło. Ustalenie wysokości wynagrodzenia na podstawie liczby przepracowanych godzin jest bowiem charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług. Dodatkowo, zainteresowani najczęściej otrzymywali sporne umowy dopiero w momencie, w którym następowała wypłata wynagrodzenia. Natomiast wysokość wynagrodzenia, ponieważ była skorelowana z liczbą przepracowanych godzin, nie była znana przed rozpoczęciem wykonywania pracy lecz dopiero po ustalenia liczby przepracowanych w danym miesiącu godzin. Zainteresowani zostali jedynie poinformowani o wysokości stawki godzinowej wynagrodzenia. Powyższe uzasadniało okoliczność, dla której przed podjęciem wykonywania czynności nie przedkładano pracownikom umów.

Wymaga podkreślenia, iż zainteresowani nie mieli żadnej swobody w zakresie miejsca i czasu wykonania dzieła. Codziennie stawiali się w określonym miejscu oraz o tej samej godzinie, a następnie z bazy byli kierowani do konkretnego miejsca, gdzie zlecane im były konkretne czynności do wykonania. Ponadto, ich praca była podporządkowana

i kontrolowana przez przełożonych, tj. brygadzystę oraz kierowniczkę, którzy organizowali ich pracę i wskazywali konkretne czynności, które należało wykonać. Także okoliczność wykonywania tych samych prac w grupie kilkuosobowej świadczy o tym, iż celem zawartych umów nie było osiągnięcie określonego rezultatu w postaci dzieła lecz świadczenie usług

o charakterze porządkowym i ogrodniczym. Tym bardziej, że do wykonania powyższych prac zainteresowani otrzymywali od płatnika składek zarówno niezbędne narzędzia pracy, jak również odzież ochronną.

Szczególnie istotne jest również to, iż prace wykonywane przez zainteresowanych nie były zbieżne z pracami określonymi w treści umowy o dzieło, ponieważ o pracach jakie należało wykonać dowiadywali się oni sukcesywnie tak samo jak o miejscu świadczenia pracy.

Materiał dowodowy pozwala nawet na przyjęcie, iż przedmiot umowy był wpisywany dość przypadkowo i nie pozostawał w żadnym związku z pracą faktycznie wykonywaną. Dla przykładu podać można umowę W. N., który wykonywał prace porządkowe takie jak grabienie liści, koszenie trawy, sprzątanie. Tymczasem jedyną czynnością wpisaną jako przedmiot umowy było wykonanie przecinki skupin krzewów na skwerze im. D. w Ł.. Zainteresowany kategorycznie zaprzeczył aby kiedykolwiek zajmował się przycinaniem krzewów. Podobna sytuacja dotyczyła także pozostałych zainersowanych, choć w ich przypadku przynajmniej części czynności wymieniona była w umowach.

Zainteresowani nie mieli również żadnej swobody oraz wpływu na rezultat, który zgodnie z umową mieli osiągnąć, skoro przy malowaniu ławek czy sadzeniu roślin kierowali się ściśle otrzymanymi wytycznymi co do koloru farby czy wyboru roślin. Świadczy to o tym, iż w wyniku ich prac nie powstało żadne zindywidualizowane dzieło lecz ich praca miała charakter powtarzający się oraz nakierowany na staranne działanie a nie osiągnięcie określonego rezultatu. Ponadto, prace były wykonywane na zlecenie oraz na rzecz płatnika składek, dlatego nie można uznać, iż zainteresowani ponosili odpowiedzialność za istnienie wad fizycznych dzieła.

Odnosząc się do pozostałych argumentów strony odwołującej się, Sąd pragnie przede wszystkim wskazać, że zasada swobody umów podlega ograniczeniom a ubezpieczenia społeczne posiadają cechę przymusu. To znaczy, że pracodawca nie może, wedle swojej woli czy nawet wedle woli zatrudnionego, decydować o uczestnictwie w systemie ubezpieczeń społecznych. Ustawodawca celowo objął umowy zlecenia obowiązkiem składkowym w celu zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej zleceniobiorcom, której nie można wyłączyć nawet w wyniku zgodnej woli stron umowy zlecenia.

Z uwagi na to, że dzieło nie zostało precyzyjnie opisane w umowie, a przeważnie zainteresowani wykonywali inne czynności niż wymienione w umowach nie istniała także możliwość obiektywnego sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem wad fizycznych. Nie chodzi bowiem w tym wypadku o sprawdzenie czy przedmiot wykonany nie jest wadliwy (uszkodzony), ale czy nie jest wadliwy w rozumieniu umowy o dzieło, czyli czy został wykonany zgodnie z ustaleniami umowy. Biorąc pod uwagę treść umów trudne byłoby ustalenie istnienia ewentualnych wad – bo musiałyby dotyczyć przedmiotu umowy czyli konkretnego indywidualnego elementu, który byłby do wykonania. Nadto strony w umowie nie określały konkretnych cech jakim powinien odpowiadać rezultat pracy. Nie podawano żadnych szczegółów, które pozwoliłyby ocenić zgodność efektu pracy z zamówieniem, co jest niezbędne w przypadku umowy o dzieło, której istotę stanowi konkretny wytwór. Jest to charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a niedopuszczalne przy umowie o dzieło.

Chociaż niekiedy, co Sąd pragnie podkreślić, ta sama czynność będąca przedmiotem umowy może świadczyć zarówno o zawarciu umowy o dzieło jak i innej umowy, zwłaszcza umowy o pracę. Ocenie podlega bowiem nie charakter przedmiotu umowy a sama umowa. Jeśli zatem przedmiotem umowy byłoby przygotowanie jednego konkretnie opisanego przedmiotu umowy w chwili jej zawierania a ściśle określonego przez zamawiającego, to tak sformułowana umowa mogłaby zostać uznana za umowę o dzieło, pod warunkiem wskazanie mierzalnego dzieła, kategoriami przypisanymi dla dzieł tego rodzaju, oraz, że dzieło to stanowi autonomiczny przedmiot obrotu społecznego. Inaczej jest jednak w sytuacji, gdy przedmiotem umowy, jak w niniejszej sprawie, jest przygotowywanie bliżej nieokreślonego przedmiotu np. czyszczenie skupin tawuły – które „nota bene”, w ogóle nie było przez zainteresowanego wykonane.

Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko wyrażone np. przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 marca 2013 r., w sprawie I CSK 403/12, w myśl którego „umowa o dzieło, będąca umową rezultatu, różni się od umów starannego działania koniecznością osiągnięcia oznaczonego rezultatu ludzkiej pracy, który musi mieć charakter samoistny i musi być ucieleśniony, a więc przybrać określoną postać w świecie zjawisk zewnętrznych. Rezultat ten musi być przy tym sprawdzalny, czyli zdalny do poddania sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych.”(LEX nr 1341643); oraz przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu, który w wyroku z dnia 18 kwietnia 2013 r., w sprawie III AUa 1397/12 uznał, że „cechą konstytutywną przedmiotu umowy o dzieło jest "samoistność rezultatu". Samoistność ta, rozumiana jest na ogół, jako niezależność rezultatu od dalszego działania, a nawet istnienia samego twórcy. Innymi słowy, w momencie ukończenia dzieła ustaje jego "zależność" od twórcy, staje się ono wartością autonomiczną w obrocie.”(LEX nr 1322558).

Decyzje ZUS są zatem prawidłowe, ustalenia faktyczne wskazują, iż zainteresowani wykonywali wiele czynności zgodne z treścią zawartych umów, jak również czynności przekraczające ich zakres. W uznaniu Sądu nie ulega zatem wątpliwości, że kwestionowane umowy noszą cechy umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k. c.) a nie umowy o dzieło. I z tego względu podlegają obowiązkowi składkowemu.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k. p. c., Sąd oddalił odwołania w pkt 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika strony pozwanej Sąd ustalił zgodnie z jego wnioskiem, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu (precyzyjnie określoną w piśmie k.28-29) w oparciu o § 2 ust. 1 (R. N., W. N., A. P. i J. S.) i 3 (D. P.) w zw z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.), na kwotę 3.540,- zł. Na kwotę tę składają się sumy: (120,- zł x 4) + 1.200,- zł =1.680,- zł za I instancję i (240,- zł x 4) + 900,- zł =1.860,- zł za II instancję.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

3 I 2019 roku.

K. J.